

J. O. O. F. - reglan.

Haustid 1901 tókunda tókis manns, gættis vinnu minna og einn mætur hær í
Reykjavíki, sem einnig var gættis minna ^{við mig}, en það, að þeim hefði þótt samant
um að vera mig uppi til inn tóku í Odd-Fellow-stúliðna Fuglfrú nr. 1 en þá
var einn Odd-Fellow-stúliðna hær í landi, og tókdu engar efa á þér, að ég færi þar
upptöku. Þessir menn voru: Ólafur Árnason kaupm. í Stóðveggi og Jón/Ólaf-
son kaupm. s. st., en hær var það Guðjón Sigurðsson úr mættum.

Þrátt fyrir það, að ég taldi tórnvaldi í þessu lífi minni hálfu, m. a. sóttum þess, að
ég hær þér á minni að verða mættum þess þessu félagskaps, að ég gæti verið þar
við þessu stúliðna, þá kom þó að þér um haustid, að ég fór í þessu stúliðna til Reykja-
víkur og var mín sagt, að ég skyldi vera við þér á minni ákveðid kvöld eitt, að mæta
í stúliðna til upptöku þá um kvöldid. Guðm. Björnsson laud á minni gjótti að
fyrir mig þá um daginn og tók að við mig um gjótti þessu við viljandi, en mín
virkist til mættum þessu, en fram afti á þessu um kvöldid. Hann lét þessu gefid,
að annar mætur hefði eitt að vera við þessu þessu samstak hær við mig, en hann var
fotfallaður, stóð gættis þó, að hann tók að við mig fyrir kvöldid, en til þessu þessu eitt.

Þessu Odd-Fellawa voru þá hær á minni í hærjóni þessu um þessu, en um að þessu
Kirkjuna. Ég fór þér í þessu lífi og þessu þessu að minni veri viljandi í Good Templara þessu
en þar var ég í Verdanda-þessu þessu M. 8-9. En en M. var um þessu þessu að þessu
eftir þér, að minni veri viljandi og þessu þessu hærjóni og einn um þessu þessu í hærjóni þessu um þessu,
þessu að þessu í þessu hærjóni og þessu þessu um þessu, ef þessu þessu þessu þessu þessu þessu
vildi þessu. Þessu þessu þessu. Að þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
minni, þessu þessu þessu í hærjóni þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu.

"Það var hærjóni þessu þessu þessu, að þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu,
en um þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu."
"Árangurslaus!" sagdi ég mættum þessu, "að við þessu þessu þessu."
"Það hefði þessu þessu," sagdi Guðjón, að þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu,

þessu sjálfri á hafi þeirri sem bær nat y láta þau verða þessu, niðmunn y mál-
 efnum, á sem meota gagna, en það er þetta, sem þessu vill; það er þessu
 hannar og á þá marki einu þessu hús, en þessu þá, á þessu þessu sína til
 mótora á þessu þá til þess á þessu á einu þessu fyrir þessu þessu þessu, á
þessu eða þessu þessu þessu þessu þessu þessu.

Það hafði gengið eðl. störykjið fyrir stúlkunni í hernað hén í fóti eða í hernaði
 einu fyrir, að viðmáti væri. Þar þá einn húsadísleypid sans meoþum og fíðleikum
 ölli. Fyrsti fundurinn, sans var stofuflundur stúlkunnar, var haldinn 1. ágúst 1897 í
 lajansfirngstofu Kaupstóðarinnar (Þingstraumurinn?). Síðan voru fáir fundir haldnir þá
 sem eftir var af því ári og notað ári (1898) einnig, þangað til 17. júlí, að hjaldleud hafði
 verið heit, þar sem Fréttirinnar stóndu úr, en hjaldleud þessi fann í ofsaedri þá um
 haustid, 14. nóv. 1898. Félis stúlkun þá húsatti í Good Templars húsinn og var fyrsti fundur
 hennar haldinn þar 4. nóvember síðan, eða 18. nóv. og síðan um tvo og þrjú ári stóð, en stúlkun
 flutti í hús þins Einarssonar í byrgun október árið 1900. Þáðinn, sem hjaldleudinn hafði stóð
 á, seldi stúlkun árið eftir eða árið 1901. Fréttirinnar of fundurinn í Reykjavík.

Þessi Jón Einarsson hafði stúlkun eða að setur sitt fram í sumarið 1915, ^{en hún} ~~af~~
 Eudjónsdótt. Sigurðsdóttur, eftir að það hafði verið endur lagt eftir brúnnar niðla, 25. apríl
 1915, en þar hafði br. Eudjón farið í brúnnarinn. Stúlkun Kaupstóðarinnar hús hennar, þess
 hool af dái ar búi hennar, og hól þá þar við alla tíð, þar til hús þáð í Vonarströti var reist,
 þar sem stúlkunnar nota var.

Áður en þetta varð, hafði þáð verið til athugasemja og umræða í stúlkunni Þingstraumur, að þetta
 kaup á hólmanni húsinn til þess að reisa einn eigin byggingu á. Þann þar marg þá til þess:
 Þóðinn Oddfellssonar kaupstóð til dómis húsinn eða nafn þess Fréttirinnar hús og hús þins Einarssonar
 Benediktssonar með það fyrir augum að tryggja sín forgangsnitt á lóða-kaupum til hús bygg-
 ungar, og hún vildi. Þessi niðla hól var alla tíð frá Þóðinnar þess og eftir hús þins Einarssonar
 Jónsdótt. Þóðinnar lét reisa. Þá var hugsað um að byggja í Arnarhóli húsinn, að kaup, þess
 minni" Þáðinnar hús Gunnars Einarssonar í Þingstraumi húsinn þáðinn Einarssonar,
 en stóðert af þessum þessum til fram hólmanni. Þáðinnar voru ein húsinn Arnarhólmanni á, en
 Þingstraumurinn var kaupstóð, einn gáðinn er sagt, og flagg drógið þar að húsinn í fyrsta sinni 3. júlí
 1915 fundu selurinn þar vörður 7. des. þáðinn. Stúlkun hólmanni við gjörðinn í húsinn
 eftir brúnnar og nann hennar um 20 þús. Þóðinnar.

Þingstraumurinn hafði gengið í stúlkun í Kaupmannahöfuð 1898 og varð um fyrsta

medverur, sem gefð er í st. Lögum, að fráséðum hvers um 5 Skofur er á hvern hvern; hann
 var þá fyrsti fyr. meistari - Jóhann aldrei var hann yfirmeister - hér í landi
 fyrsta innviðun athöfu frá fram í laugarhlöðum 11. apríl 1898. Þóttu þá tókum við
 Jónum, Ólafur Árnason, og þessum öf. hjó Þryde, Guðjón Sigurðsson og sonum og dótturum
 þessum.

Af framansögðu má sjá, að stíllan hefði átt erfiðt uppdríttu fyrstu árin og við margt að
 stríðu, en fyrirgjarni voru góðir menn og gætt. Gitt hafi erfiðasta viðfangs þess stíll-
 unnar var það, að eignast Orpl. En í ársberjum 1899 gaf Halgi Þorgerður, Halgason, að
 miklu leyfi Þórníkils Orplid gættu, en á þessum gættu við gjörðin á þessum, og þá fór að
 þá légt hannurinn frá er Orplid var í laugarhlöðum, en þá á gættu hannurinn var þessum
 við fjálsuinn gættu þessum þessum Orplid og Halgerði árið 1901. En það er á minni
 fundastel stíllunna.

Fyrsta féna sína eignadiót roflar hér í landi haustið 1904. Áður var fannur dættur,
 með orðum "Danmark", þá er hann er "Fotland", en að þessum leyfi sína. Fyrsta notkun
 féna þessu var við hlutaveltu 3. des. 1904, þá er stíllan hafi í valgerðarorðum til
 Reykjavíks haldsveihis spítala í Vesturhafssýjum

Stigveitingar fóru fram í dættur, þannig til bús var að sjáðu viðbæturin í stíllun.
 Þegar veittu hafi átt stíllun þessum dættur, en eigi hafa stíllid áttu stíllun eða dættur
 þessum, en hafi hafa veittu stíllun dættur, en hafi átt í Danmark, hafi sína athöfu
 fann fram í dættur. Dættur stíllun og dættur þessum við fundastel hald unnu hafa
 veitt viðhafðan til árs-löbs 1901. Fundastel dættur stíllun er stíllid stíllun
 O. F. Or., haldur stíllid og Guðm. sál. Magnús sýni stíllid (Jóni Þorgerði), og þessum sýni
 í fyrsta síni í stíllun fundi 27. des. 1901.

Hvad hefir O.F. reglan að gefot í þessu 40 ár, sem hús hefir verið heit við lýði
og hveirja hefir hús átt framkvæmi að g hveirja þessu framgengt ?

Þessu má hiltast vera með fámum orðum: Hús hefir unnið stórvæðing!
Vinnan hefir verið mikil, á milli hús frá 60 og árangurinn á gefur!

Stal of heit minnst á hús heit og unni frá eigi fulltalid:

Þessu reglunnar hefir hús stofnað mikilvæða gjafi, milli hús sínum til
Alyktar, Honnors þessu og barnum:

1. Lánuveitinga gjafi, stofnað með 1000 kr. gjafi br. Jóns Þorvaldssonar og 50 kr. árslopa
tilboði frá honum um 10 ára skid. Þessu gjafi samþykkt 28. maí 1913
2. Afmalisgjafi gjafi, stofnað af br. Sigurði síl. Þjarnar þu, með 500 kr. gjafi.
Þessu gjafi þessu gjafi samþykkt 19. apríl 1918, en stofnað um afmalislopa
hann gjafi, 25. janúar 1918.

Utan röglunnar hefðu röglan ymist hruddid af stad da gjálf starfrædd þessi
námali:

1. Spær Bankar við Landbankann í árs bryjun 1903 sá hún um d. Hómsot í
notkun.
2. Hjálkennarfélag Reykjavíkur gæltist hún fyrir d. stofud vdr 8. April 1903.
3. Stofnun Heilshabrisfélagsins og byggisgera brennlaheils d. Víðils & Tóðunn
átti hún frumvordid d med 1815 króna gjóð fjálsra samstafa medal btr.
í skilum fundi 13. nóv. 1906 og fjálgaldi, 200 kr. þessa & Tálkabrada, svo
og gjóð btr. Þeir sál. Zöga: Tunnar & Tóðunnunum í 10 einbýlisskerbergi í
Heilshabris.
4. Gjálkrosamlag Reykjavíkur Stofud af btr. Jóni Tálkari 12. sept. 1909. og
var hann formáður þess þar til Jón var brytt med lögun um alþýduþyppingar
nr. 74, 31. des. 1937. - Stjörn þess er var skyld til d vinnu áu launa alla tíð.
5. Stofnun Radiums gjóðvís, er btr. Jón sál. Raddal valti fyrst málú, í fundi
8. marz 1918. Stofudogur 4. maí 1918. Fjáls samstafa medal btr. til gjóð
þessa, náunn milli 40 og 50 þúsundum króna, og vögdur flau til þessa, d
Kauka svo málú Radium, er vögd, til þessa d heiminum med þvi gótu brytt.
6. Barmsunnar decto félag Cad-Fellura d Silungapólli þann fyrst fram
í fundi í sk. Tugólfur 23. marz 1917 og Stafsemin hófót vdr 1918, fyrst
d Þreunir Stóðunn í Þoyar firdi og síðan 1931 d Silungapólli. Þost btr
vora í húnun fyr vafuda skid 23, er flóat í húnun síðan vafuda 72 (1937)
Stjörn þessa félags hefðu vdr 5 manna nefud langstunn óbrytt alla tíð og formáður
þess ávalt húnun.

Hafa skilunum vdr til þessara stofsemin sinna njoj málú fjé og húnun ástott.
a2t margar og gjóðar gjófia, sum reiluningu þess jafnan vdr, er með um vdr er
þó hitti, d á augnum hefðu jafnan vdr húnun ástott og er hún þvi um
njoj málú og málú vdr Stofnun og Stafsemin d vdr, óbrytt fyrir d húnun.

Einotabris bbr. hefa sýnt alveg aðdráttulaga og dæmifær formáttulaga sína
 viðvirkandi Starfsemi þessari, badi und vinnu og fégjöfum, gjóðstofnum²
 og þrautseigju sínu, með það m.a. fyrir augum, að eigi unnið langst um líða,
 megi starfsemi unnið vor svo firtur um trygg, að hún geti af eigin efnunni, vöxt-
 unni og vinnagjöfum badi sýn gálf og orðid ítal bómun, áðlunni og íbóm-
 unni til bjargroðis, en það er „fátök og viltur bóm“, sem bjarga þarf,
 undan berklaveltis-vísunni: Þólgun hirtlunnunni og aflidungun hennar.
 Starfsemi þessi hefi auki þessa notid miltilla vinneldi og góð stíllunni annars
 manna utan Rofnumar og manni og ús að árið 1921, gaf Skippfélagið í Reykjavík
 1000 krónur til hennar og Frimuraru áðar 1000 kr. árið eftir. Þá hefi henni
 og borið miltillverðar gjafir frá Önnu, f. d. gáfu syðthyn ein, Jón sál. Einarsson,
 utan bídarniðunni hjó Þunni-vefnum og Vigdís Hallardóttur barnannunni ávalofél-
 laginu sína dæmargjöfina hvort: Hann 3000 kr. en hún minna 2000 kr. Gjafir
 þessar voru, því niðan, láttan ganga til húsbyggjarinnar við Elmgöpp, en
 ekki myndadur af þeim gjóðun fyrir hvora þeirra, sem þó hefti átt að vera og verður
 seumiloga gert áður en langst um líðna, enda ekki oss að vera það badi ljúff
 og stýlt, til þess að halda eppi minningu þessara góðu syðthynna.
 Einfræmni má benda á, að hún maki hjón, Einar sál. Gudmundsson og kona hans,
 Auglýs sál. Einuandóttir, áfliddu barnannunni ávalofélagið að helmingi
 eppi láttinnu eigna sínu, en dæmabí þeirra er ús undir stíffnum. Gjafi og
 ráð fyrir, að helmingur þessi unnið unna 5000-6000 krónunni. Hann varð 14.6.16.821
 Rófs má og gafa þess, þótt það að vinnu sé megnun hennar, að ymist, sem ymist
 hefi stadið að stunda utan Rofnumar, hefi og ávafuð barnannunni ávalofél.
 árloga vaxta og dæmargjöfum sínum da minningargjöfum, f. d. einu og bóm
 Gunnars sál. Þjórnunna, f. d. m. br. Þóttifur Gunnarsson þreutari og Pétur f. Gunnars
 kaupna. br. Steindór Gunnarsson v. fl., svo og Jón sál. Sveinsson, br. Tómas Tómasson
 til minningu unnið Valgerði sál. dóttur sína og konu br. Hannes sál. Hafliðason. Samtala
 f. d. br. Hannes sál. Hafliðason, en gaf 50 þús. kr. v. fl.

numu stjodis þessir ni vera adnair skr. 70-80 þús.

og vestir þeir er felagid mytur af þeim, nema skr. yfir 4 þús. kr.

Og einn, jafnvel bráðlega, munu óhott vera að gera 4 D fyrri að felagium á skotun-
ist all-álitlega upphæddin ís þessu iocuntia áttu, er einnig veit einn einn
nema ój einn.

Samningi nió stjó, hversu mikil og merkileg störf Old-Fellowers þessir unnið
á þeim hóum um, sem hús þessir verid und lýði og er einn að vinna.

Eg veit, að margir bráðir þessir hafa lagt mikil á sig í þessum efnum, eða í fél og vinnum,
en ój veit einnig og engi óður hitt, að árangurinn þessir verid að láunlagur, já, jafn-
vel undroverdur og þeir áin og jafn mikil: bj er samfordur um, að hver einn oki
br., sem hafa þessir stæin í þessa byggingu, hversu stór da lítið sem var, ^{elkur} þessu
ni með glæði og ánozi. til kaka og telur sig hafa verid hróffum sínum og afi vel í
þeir, að hafa í einhverum hátt stutt þessir miklu afstötu störf Regnumar í fullu sam-
kenis und anda hennar og tilgang. Getur stjó nokkur um manni til hugar þessid að
þelja stjó einstíuvert og tilgangslausi að vera talinn einn meðal meðlinsu hennar?

Þegar ég gætti í O. F. félagid 15. des. 1905, eins gáðna er sagt, var ég 70, bróðir minn, en
 þó hafði tekið viðgöngu; stúlkan var þó eigi mannmörg, að minn 64, en þeir höfðu þó frans-
 kverskúlu ymsloft of því, en ég hefði einn talið; þeir voru frumbyggjarnir, sem töluðu höfðu
 vidur allar brýr í baki sér og stöðu einn sem einn meður í franshaldandi, niðri-
 vordum stofnum. Egvor á vísu þó í borta stéidi y í blóma lífsins, á einu fæturger
 á aldri, en ég vandi brátt krefjum y anda þeins y einlogis sem þó vildi í stú-
 minn. Eins y stofnu vidur hennar var þó fallinn frá y þeir ádr, en mér dældi y
 eigi, á á heidunum hennar fjögvora stofnum sem eftir voru, hvíldi aðalstarfid y
 þungi þess. Á vísu virtist mér þó einn stéid y einum fyrsta ánd, þessu nokkuð
 á leyfðan í stúminn, en það var ef svo mætti segja, "Hvídast hús á líl hennar,
 og þó niðlega höfðu henni bót nýja kræfta, sem ein tókun til á þegga úr sér.
 Þá voru þeir br. Klennur Jónsson y Eggert Claesson, Óinn Lárnason y Hannes
 Thordsson.

Fundir voru þá haldin í fjöðingum og á hverjum fundi lósumur soo kagad
 til, á nokkuris settu á gjöldum, en ádr þeir 3 samur þessu sér seti hér á
 þar í herbergjum y tólu^{du} einn málfrú Reykunnar. Þá voru þessir samtal-
 stúmar, sem ég held á hafi haft einn mesta fjöðing yfir mig y ádr: á
 af þeins hafi hver y einn haft meira meðferðin með sér þess y fundum einn
 en hann hafði haft mér sér þangad: Vináttubóndin hnyttu á fastar y fastar
 samur, tolluþeggingarnar, tilbýrnar y franskonunda áttunnar löngu tekið einn
 nýs í hendurnar y hveynum y einum á hvegnum, veldu þeins fyrir sér y þessu ný
 y einn baki ádr, sem átt voru með þóttum þeggin, hváðan sem þessu þessu y þóttu
 nýtilogi en þess, en ádr höfðu þessu þess. Alíðin, einlogis y fransid var gagnkverskúlu
 og af göðum þessu þessu. Þá var eigi þess en löngu ádr, á ég vandi þessu var, á bryðdu
 þess í þess, á menn virtuð á hvegnum þessu til þess, á aflo sér vega y vöðingum, með
 þess á stípa þess ádr ádr, en á þessu þessu hvegnum þessu, sem áttuð var, á einu
 í þessu átt y afleiddingum, þess y samdráttu á vanda áttuðingum. Þó midur!

þeir, sem eittíðad þekki til stúðslefsins frá árinum 1933 og 1934, gæta þeir eflaust
gætt þeir vort, hversu leginn er vort þó : Ársbyrjun 1935, að gæta andad mér
heilumano og hollara lefslofti í hinum ágæta stúðs vort, nr. 5. Þótt þeir, en þó
me stáid hafi: að við á búa. Þetta veit ég og að fleiri munu með sama gæta sagð.

Þótt þeir efla að stúðslefsins flekkur er hinum gættu og vissu þeir þess
í hinu br. þó sé. Seinsinnar - en nú þess þess mér í ávalt gæta sagð:

"þar áttum vör fjórnæga indala stund, sem efi var sáttur og þess" vora mun
allmög án haldnis svonefndis "samtalsfundis" í Fuglaskóli. Þess þess er
vora aft fjórnæga mér og fjórnæga ein vörðungu mun Þess mála. Þess vora í raun
og vora notkunar þess undir búsingfundis fyrir stúðslefsins, en áttu horti
né gæta að veira ávörðungar rétt á fullu áttu. áttu veira mála. Þess vora
og me þess til þess að flýtu fyrir áttu mála stúðslefsins og vora áttu
jafn stöngum reglum háðir sem þess í me þess mála né vora vora mun þess.

Me þess mála, er þess vora vituþess í dag þess og vora til þess, er áttu
áttu, að þess hafi veira áttu þess og flýtu, en alla munu veira hafa, en þess
midur vora þess lagis midur.

Þótt þeir efla að stúðsins nr. 3. Hálvörj var stöfnuð, 26. febrúar 1935, gætt þess eigi
all-áttu, að þess var til þess áttu "blóðþess" í stúðsins Fuglaskóli nr. 1. og þess
er stöfnuð vora áttu áttu og til mikillar blessunar fyrir Þess mála í heild
sinnis, vora allmögil mis áttu þess og þess áttu. í samtíð og samtíð
þess horti vora áttu, ein þess áttu af þess mála áttu þess, áttu í Fuglaskóli
o. fl., en sem þess þess horti mí jafnast yfir allar þess mis áttu áttu
og áttu. En áttu þess þess, áttu þess og áttu, hversu vora þess er me þess áttu
mid, vora áttu gætt áttu þess mis áttu þess, sem vituþess þess horti midur
áttu þess áttu, sem þess áttu áttu áttu. En horti er þess áttu en manna-
lagur þess áttu, sem þess þess vora áttu áttu? Þess er þess vora, sem áttu áttu
fyrir áttu, en áttu mis áttu vora áttu áttu, áttu horti mí er, ein þess áttu þess.

Áður en ég stílt til fulls við þessar sundurlausu athugasir mínar og endurminningar
 frá lídnum árum, langar mig til þess að minna þá þró sná-afriði, sem mér fjólkjó
 all-þausgileg. Eins gáður er að vilid gef br. Helgi sál. Helge var fínstáld ad meiklu
 hefi hild gausla og nidurkaga Þóris/vilaju ogel til notðunnar í stúðunni í hús br. fóns sál.
 Þórissonar. Helgi hefdi sem sé telid most allar þjépurvar í gausla ogelinn og byggð þad
 upp. En þetta sömu þjépurvar sem notadar voru í ogelín sem hér hefi verid notad
 en nín er lagi nidur. Í hórugu ogelinn hér í kírljunnunum eru einu gáðar ogel-
 þjépur, sem í þessum ogeli var: Þórisson málmann miklu betri og þórisson mjúki.
 Þá var svo ástóth með ogelid hjó Helga, ad hann kemur léttil þil þeirru hluta, þó hag-
 virkun var vel og minnur gáður. Þjépurvar verdu ójafnar ad þórisþórlitun; þá var
 þad ad ~~þá~~ fyrstu þórisson í laginn við fundasetningu verdu óhafi loga mismunandi,
 svo, ad í þeim munadi hvarthi meiru né minna en 6 þórisson. Vard þetta svo ótjóid:
 laginn, ad mér hókst aldrei ad fá br. til þess ad eignja lagið rétt. Þetta held ég
 þó ad br. í stúðunni Hallvíg hefi telist ad laga.

Annad atvíd ad var þad, ad fyrstu árin, sem ég var í stúðunni, málku þeir báðir
 saman í fundunum, br. Þjórn sál. Þórisson og Sigurður Kristjánsson. Aldrei
 hefi ^{ég} átt erfidara með ad stýra söng en þá og feldist ég þó við þad í þessum kírljunn
 um samtal 33 ára stáid. En svo stáid í þá, ad báðir voru br. þessir hinu
 hljóðamestu meinu er ég hefi heyrð og virtu, þjépurvar í Kappóing hvor við
 annan þausig, ad þegar annar þeirra var kominn fram í viddja hendingu
 hóf hinn vid og byrjadi í hinni vottu. Vífandi heyrdist elskend til ogels-
 ins né neinna þeirra manna er sungu með, svo yfirgáfangdi voru hinu
 stólu raddir þessara þóggja manna og þórisson var þessum, sem þeir áttu síður
 lid saman, í meðferðlaginn og þelstaus við þad. Þórisson ad þetta yrdi ad hinu
 mosta hneyholi, en vard þó minna in en vouta mátti, þá báðir fóru þeir in
 ad Harlogast fundina, semiloga af sömu ástóðun ad réttaro, ástóðuleysi
 og gusir odrir, sem sé: Misstíðningi og þórisson, ^{ad þáir heftu alþjé} þórisson voru til fyrir þá en þeir
 elki fyrir hann.